

Ve zdravém těle zdravý duch (8.12.2011)

Taky se vám stává, že pro něco někam jdete a cestou si něčeho všimnete nebo si vzpomenete na něco jiného, a tak se na výchozí místo vrátíte s úplně něčím jiným, nebo se s něčím jiným ocitnete někde úplně jinde, než kde jste měli nebo chtěli být?

V takovém případě mi nezbude než se vydat znovu na cestu a doufat, že se mi podaří udržet správnou myšlenku, směr i cíl. Čas od času ale neudržím a občas se dokonce přistihnu, jak stojím uprostřed místnosti a spolu s básníkem barev si kladu otázky Odkud přicházím? Kdo jsem? A kam vlastně, sakra, jdu a co tam chci? Na druhou otázku je snadná odpověď. Jsem, eufemisticky řečeno, roztržitá. Po pravdě řečeno jsem lehce sklerotická.

No co, utěšuju se. Skleróza mě nutí k pohybu, který bych si jinak nedopřála. Zlepším si kondici a ozdravím tělo. A jak známo, v zdravém těle sídlí zdravý duch. A zdravý duch znamená svěží paměť. Takže vlastně samy projevy sklerózy tuto chorobu pomáhají léčit. No to je neuvěřitelné, já jsem snad objevila zdravotní perpetum mobile!

Pevně doufám, že se nemýlím, že tomu tak skutečně je. Nerada bych se dočkala zklamání z toho, že už v lednu budu mít nachozeno jen v bytě 100 jarních kilometrů a na svalnatých lýtkách budu křepce bloudit z místnosti do místnosti a hledat nevíte náhodou někdo, co to hledám a

proč jsem tuto 105 vlastně psala?

(Náš Zvířetník, 8.12.2011)

<http://naszviretnik.net/2011/12/08/105x148-ve-zdravem-tele-zdravy-duch/>

{fshare}